

ADVIES Nr. 1.395

Zitting van woensdag 20 maart 2002

Ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector

x x x

1.927-1.

ADVIES Nr. 1.395

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector

De heer F. Vandenbroucke, Minister van Sociale Zaken, heeft bij brief van 31 januari 2002 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector.

De Commissie Individuele Arbeidsverhoudingen werd belast met de bespreking van dit ontwerp van koninklijk besluit.

Op verslag van deze Commissie heeft de Raad op 20 maart 2002 het volgende eenparig advies uitgebracht.

x

x

x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INHOUD EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer F. Vandenbroucke, Minister van Sociale Zaken, heeft bij brief van 31 januari 2002 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector.

Het ontwerp van koninklijk besluit bundelt 22 verschillende besluiten die in het kader van de bevordering van de werkgelegenheid in de non-profit sector getroffen werden, samen tot één geheel.

Deze vereenvoudiging van de regelgeving moet ervoor zorgen dat er opnieuw zicht komt op de samenhangende elementen van de maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid in de non-profit sector.

Het ontwerp van koninklijk besluit hertekent op belangrijke wijze de verantwoordelijkheden, in de zin dat de politieke verantwoordelijkheid enerzijds beperkt wordt tot het definiëren van de basisbeginselen (wie valt onder de toepassing van de maatregel, welke middelen worden ter beschikking gesteld en op welke wijze, welke spelregels dienen in acht genomen te worden ten aanzien van de besteding van de beschikbaar gestelde middelen) maar anderzijds versterkt wordt wat de controle op de resultaatsverbintenis betreft en wat de aanwending van de middelen, via de terugvoeringsfondsen voor de creatie van bijkomende tewerkstelling betreft. Tegelijkertijd wordt de participatie van de openbare instellingen van sociale zekerheid in de implementatie van de maatregelen teruggebracht tot de participatie die in het verlengde van de normale activiteiten van die instellingen verwacht mag worden.

Het ontwerp van koninklijk besluit maakt eveneens komaf met de feitelijke ongelijke behandeling die ontstaan was tussen de privé non-profit en de openbare non-profit sector, met respect weliswaar voor de implementatiekeuze die anders gewenst wordt in de openbare sector (keuze voor individuele toetreding van de werkgever) dan in de privé-sector (keuze voor mutualisering via de fondsen sociale maribel).

Het ontwerp van koninklijk besluit voorziet tenslotte dat de bestaande sociale fondsen maribel beperkt worden tot één fonds per paritair comité of paritair subcomité. Verscheidene bestaande sectorale fondsen zullen dan ook moeten fuseren.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft een onderzoek gewijd aan het ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector.

Naast een aantal algemene beschouwingen omtrent de doelstelling die aan de grondslag ligt van het ontwerp van koninklijk besluit heeft de Raad een aantal fundamentele opmerkingen geformuleerd met betrekking tot de inhoud van het ontwerp van koninklijk besluit.

De Raad wijst erop dat de opmerkingen die hij formuleert, van die aard zijn dat de tekst van het ontwerp grondig zal moeten worden aangepast. Hij dringt er dan ook op aan dat de tekst dienovereenkomstig wordt herschreven. De Raad geeft in de verschillende hoofdstukken ook andere elementen aan waarvoor amendementen noodzakelijk zijn.

Hij drukt ten slotte de wens uit opnieuw te worden geraadpleegd over het resultaat van deze oefening. Ook dringt hij erop aan over het verslag aan de Koning te kunnen beschikken zodat hij met kennis van zaken kan oordelen over de nastreefde doelstellingen.

De Raad wenst er de aandacht op te vestigen dat onderhavig advies betrekking heeft op de specifieke problematiek van de non-profitsector die een specifieke behandeling vergt. Er mogen dan ook hieruit geen argumenten worden afgeleid die zouden kunnen gelden voor andere sectoren dan de non-profitsector.

A. Beschouwingen van de Raad op basis van een analyse van de doelstelling en de inhoud van het ontwerp van koninklijk besluit

1. Algemene beschouwingen met betrekking tot de doelstelling van het ontwerp van koninklijk besluit

De Raad onderschrijft volkomen de doelstelling die aan de basis ligt van het ter advies voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit en die ertoe strekt te komen tot een drastische vereenvoudiging van de regelgeving met betrekking tot de maatregelen ter bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector.

De Raad staat dan ook positief ten aanzien van de bundeling in één koninklijk besluit van de inmiddels 22 besluiten die in het kader van de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector getroffen werden.

Bovendien apprecieert hij de inspanningen die geleverd werden onder ander om :

- het toepassingsgebied leesbaarder te maken door te refereren naar de paritaire comités of subcomités,
- een aantal administratieve formaliteiten te harmoniseren en te vereenvoudigen zoals de procedures voor de goedkeuring door de betrokken ministers,
- te komen tot een betere omschrijving en harmonisatie van een aantal begrippen zoals bijvoorbeeld de omschrijving van de loonkost die in aanmerking komt voor financiële tussenkomst van een fonds sociale maribel en de omschrijving van de werknemer die tenminste halftijds is tewerkgesteld,
- te voorzien in de automatische indexering van de maximum loonbedragen die voor financiering in aanmerking komen,
- het aantal sectorale fondsen sociale maribel te beperken en hen ook meer autonomie te verlenen enz.

2. Fundamentele opmerkingen met betrekking tot de inhoud van het ontwerp van koninklijk besluit

De Raad heeft met betrekking tot de inhoud van voorliggend ontwerp van koninklijk besluit een aantal fundamentele opmerkingen geformuleerd die verband houden met de controle op de bijkomende inspanning voor de tewerkstelling, de financiële tussenkomst van de sectorale fondsen sociale maribel en de herstructurering van de sectorale fondsen sociale maribel.

a. Controle op de bijkomende inspanning voor de tewerkstelling

1) Parameter voor de vaststelling van de bijkomende inspanning voor de tewerkstelling

De Raad merkt op dat volgens de thans van kracht zijnde regeling de werkgever om in aanmerking te komen voor de vermindering van de werkgeversbijdragen in het kader van de Sociale Maribel ertoe gehouden is een bijkomende inspanning voor de tewerkstelling te leveren onder de vorm van een netto aangroei van het aantal werknemers ten belope van tenminste de opbrengst van de bijdragevermindering en van het totaal arbeidsvolume in vergelijking tot de tewerkstelling en het arbeidsvolume van het overeenstemmende kalenderkwartaal van het referentiejaar.

De Raad stelt vast dat het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit hierin een wijziging brengt door als parameter om na te gaan of de werkgever zijn verbintenis een netto aangroei van de tewerkstelling à ratio van de hem door het sectoraal fonds sociale maribel toegekende financiering is nagekomen, gebruik te maken van de loonmassa.

De Raad kan er niet mee akkoord gaan om de loonmassa als criterium te hanteren, omdat de loonmassa door andere factoren dan de creatie van tewerkstelling kan evolueren (bv. door een of andere loonsverhoging) en het hanteren van dit criterium zelfs tot paradoxale vaststellingen kan leiden bijvoorbeeld wanneer een werknemer met een hoger loon vervangen wordt door een of twee werknemers met een lager loon.

Bovendien veronderstelt het gebruik van deze parameter dat de werkgever een onderscheid maakt in de verschillende loonmassa's (gesubsidiëerde loonmassa, loonmassa gedragen door eigen middelen, loonmassa gedragen door de sociale maribel), hetgeen voor hem een bijkomende administratieve last inhoudt en praktische problemen met zich kan meebrengen.

De Raad wenst bijgevolg dat het arbeidsvolume uitgedrukt in voltijdse equivalenten als criterium blijft gelden om de bijkomende inspanning voor de tewerkstelling te controleren.

2) Controle via de semestriële rapporten van de sectorale fondsen sociale maribel en de terugvorderingsfondsen

De Raad vestigt er de aandacht op dat krachtens de vigerende wetgeving er eveneens een controle plaats vindt via de zesmaandelijke rapporten die de sectorale fondsen sociale maribel en de terugvorderingsfondsen met betrekking tot de bestemming van de hen ter beschikking gestelde middelen aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid, de minister van Sociale Zaken en desgevallend de minister van Volksgezondheid voor de sectoren waarvoor hij bevoegd is, moeten overmaken.

Dit rapport dient per kwartaal, per werkgever bepaalde vooropgestelde gegevens te bevatten.

Voor de uitwerking van deze rapporten, leggen de fondsen aan de werkgevers over het algemeen een analoge verplichting van semestriëel verslag op, dat het voorwerp uitmaakt van een overleg op niveau van de onderneming, met name in de ondernemingsraad of met de syndicale afvaardiging.

Hij constateert dat er in het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit geen sprake meer is van deze semestriële rapporten.

De Raad is evenwel van oordeel dat het wenselijk is dat op niveau van de fondsen die paritair worden beheerd, als op niveau van de ondernemingen er een controle gewaarborgd blijft.

b. Financiële tussenkomst van de sectorale fondsen sociale maribel

De Raad stelt vast dat volgens artikel 13 van het ontwerp van koninklijk besluit de loonkost van de werknemers, aangeworven in het kader van de sociale maribel uitsluitend mogen gedragen worden door de middelen die voortvloeien uit de toepassing van het besluit inzake de sociale maribel.

De Raad vestigt er de aandacht op dat deze bepaling die nieuw is ten aanzien van de huidige wetgeving en wellicht ingegeven is vanuit de eerbare bedoeling om dubbele subsidiëring te vermijden, elke vorm van cofinanciering uitsluit.

Volgens de Raad zal deze uitsluiting van cofinanciering tot implicaties op het terrein leiden die onaanvaardbaar zijn.

Zo zal het verbod van cofinanciering meebrengen dat werknemers die aangeworven werden in het kader van de sociale maribel en van wie het loon het plafond overschrijdt waarboven geen financiële tussenkomst van een fonds sociale maribel mogelijk is (34.705 EURO op jaarbasis) zullen moeten afgedankt worden.

Dit geldt niet alleen voor hoger gekwalificeerd personeel zoals universitaire en gegradueerden maar ook voor personeel met een lagere kwalificatie zoals opvoeders, secretaresses en hulpboekhouders die wegens hun verworven anciënniteit een loon verdienen dat het loonplafond overschrijdt.

Dit betekent ook dat er in de toekomst geen dergelijk personeel meer met financiële tussenkomst van de sociale maribel zal kunnen tewerkgesteld worden en dat er een permanente rotatie van het personeel aangeworven in het kader van de sociale maribel zal plaats vinden.

Bovendien zal de onmogelijkheid van cofinanciering tot gevolg hebben dat, wanneer deeltijds tewerkgestelden een hoger aantal arbeidsuren wensen te werken dan de deeltijdse arbeidsregeling waarin zij reeds werken (bijvoorbeeld wanneer een deeltijdse werknemer wenst over te gaan van een halftijdse naar een driekwart arbeidsregeling), deze bijkomende uren niet meer zullen kunnen gefinancierd worden via de sociale maribel. Omgekeerd zal een deeltijdse werknemer die door de sociale maribel wordt gefinancierd, geen aantal bijkomende uren kunnen gefinancierd krijgen door bijvoorbeeld eigen fondsen van de werkgever.

Dit gaat in tegen artikel 4 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 35 van 27 februari 1981 betreffende sommige bepalingen van het arbeidsrecht ten aanzien van de deeltijdse arbeid en de artikelen 152 en volgende van de programmawet van 22 december 1989, waarin uitdrukkelijk voorzien is dat wanneer er arbeidsuren vacant komen, deze uren bij voorrang moeten gaan naar deeltijds werkenden die meer arbeidsuren wensen te presteren.

Omwille van deze onaanvaardbare implicaties die trouwens meebrengen dat aan de door de sociale maribel beoogde doelstelling namelijk bijkomende tewerkstelling creëren moeilijker zal kunnen tegemoet gekomen worden, wenst de Raad dat artikel 13 van het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit geschrapt wordt.

De Raad is van oordeel dat voor de controle op de dubbele subsidiëring de fondsen zelf deze controle kunnen verrichten alsmede de normale toezichtsinstanties met name de diverse inspectiediensten van de betrokken besturen.

c. Herstructurering van de sectorale fondsen sociale maribel

De Raad kan zijn instemming betuigen met de herstructurering van de sectorale fondsen sociale maribel per paritair comité of subcomité.

Hij stelt evenwel vast dat deze herstructurering volgens het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit zou moeten klaar zijn tegen de inwerkingtreding van dit koninklijk besluit namelijk 1 januari 2003.

Hij wenst er de aandacht op te vestigen dat deze ingangsdatum voor bepaalde paritaire comités problemen zou kunnen veroorzaken zoals voor het paritair comité nr. 305 voor de gezondheidsdiensten waar de sectorale fondsen niet gestructureerd zijn volgens de in het ontwerp van koninklijk besluit voorziene paritaire subcomités en voor de paritaire comités nr. 327 voor de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen en nr. 329 voor de socio-culturele sector, waarvoor thans verschillende regelingen gelden naar gelang de gewesten.

De Raad vraagt om aandacht te hebben voor de problemen die een dergelijke herstructurering van de sectorale fondsen sociale maribel voor bepaalde sectoren zal teweeg brengen en ofwel een versnelde procedure voor de herstructurering toe te passen, ofwel een soepele houding aan te nemen gedurende een bepaalde overgangperiode.

B. Beschouwingen van de Raad op basis van een analyse van de tekst van de artikelen van het ontwerp van koninklijk besluit

De Raad heeft de artikelen van het ontwerp van koninklijk besluit titelsgewijs onderzocht, waarna hij tot een aantal constatering is gekomen, een aantal gerichte of technische opmerkingen formuleert of een aantal vragen opwerpt, die waarschijnlijk niet nodig waren geweest indien hij ook het verslag aan de Koning had ontvangen.

1. Titel I - Toepassingsgebied

- a. De Raad constateert dat het toepassingsgebied van de nieuwe regelgeving, zoals bepaald in artikel 1, Titel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit, is vastgesteld met verwijzing naar de paritaire comités en subcomités waaronder de werkgevers moeten ressorteren die de vermindering van de werkgeversbijdragen wensen te genieten, gekoppeld aan hun toezegging om een extra inspanning te leveren ten gunste van de werkgelegenheid.

Hoewel hij geen bezwaar heeft tegen een opsomming per paritair comité, leidt hij uit deze techniek toch af dat werkgevers van de commerciële sector voor de nieuwe regelgeving in aanmerking kunnen komen ondanks het feit dat ze een winsttoegmerk nastreven.

Hij vraagt zich af of het wel de bedoeling is van dit ontwerp om ook instellingen met commerciële doeleinden te viseren die volgens hem a priori niet onder de nieuwe regelgeving zouden moeten vallen, aangezien het om de non-profitsector gaat.

- b. Naast de opmerkingen in het algemene gedeelte betreffende de structurering van de sectorale fondsen en bijgevolg de aanpassing van de paritaire comités en subcomités, vraagt de Raad zich af waarom het paritair comité nr. 304 voor het gemakelijkheidsbedrijf niet voorkomt in de opsomming in artikel 1, 1° van het ontwerp van koninklijk besluit en of het niet geraden zou zijn dit paritair comité in de lijst op te nemen.

2. Titel II - Bijdragevermindering

De Raad constateert dat artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit tot doel heeft te bepalen wat moet worden verstaan onder "werknemer die ten minste halftijds tewerkgesteld is" ten opzichte van een voltijdse werknemer in de particuliere en de openbare sector, welke tewerkstelling recht geeft op een bijdragevermindering.

Hij wijst op de vereenvoudiging van de toekomstige regelgeving in artikel 2 voor de particuliere sector met betrekking tot de uniformering van de 50 % die overeenstemt met een halftijdse tewerkstelling in plaats van de 45 % en de 51 % in de huidige regelgeving voor respectievelijk de bedienden en de arbeiders. De Raad vindt dit een positieve demarche.

Hij dringt er evenwel op aan dat deze vereenvoudiging er niet toe leidt dat de werknemers die thans in een arbeidsregeling van ten minste 45 % tewerkgesteld zijn, geen recht meer geven op de bijdragevermindering en drukt de wens uit dat dienaangaande in waarborgen wordt voorzien voor de reeds in die sectoren toegekende arbeidsplaatsen op basis van deze verkorte werkroosters.

3. Titel III - Toekenning van de vermindering van de werkgeversbijdragen

De Raad heeft inhoudelijk geen bijzondere opmerkingen wat de tekst van deze titel van het ontwerp van koninklijk besluit betreft, maar wenst toch enkele formele opmerkingen te formuleren.

Hij dringt erop aan dat de verwijzing naar artikel 35, § 5, laatste lid van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, in artikel 3, § 2 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt geverifieerd.

Hij wijst ook op een wetgevingstechnische fout in de Franse versie van artikel 3, § 3 van het ontwerp van koninklijk besluit; er zou verwezen moeten worden naar punt 3 van artikel 1, eerste lid, in plaats van naar punt 4, zoals in de Nederlandse versie is gedaan.

4. Titel IV - Berekening en vaststelling van de dotaties

De Raad constateert dat het ontwerp van koninklijk besluit een referentieperiode invoert voor de berekening van het aantal werknemers die recht geven op een bijdragevermindering; dit aantal wordt immers bepaald met verwijzing naar het gemiddelde van het aantal rechtgevendende werknemers van het vijfde en zesde kwartaal dat aan de ingangsdatum van het semester voorafgaat, voor welke periode de bevoegde overheid het bedrag van de bijdragevermindering voor de werkgevers vaststelt.

Hij zou willen weten wat de bestaansreden is van een dergelijke termijn. Om te vermijden dat het stelsel van de vermindering van de werkgeversbijdragen administratieve vertraging oploopt en dat er problemen zijn voor de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de non-profitsector, zou het nuttig zijn dat deze termijn wordt ingekort.

5. Titel V - Sectorale uitvoeringswijze

a. Hoofdstuk 1 - De collectieve arbeidsovereenkomsten en de raamakkoorden

De Raad constateert dat artikel 10, § 1, tweede lid van het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een periode van vijf maanden te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de collectieve arbeidsovereenkomst of het raamakkoord, voor de betekening van de goedkeuring ervan.

In het licht van zijn voorgaande opmerking, namelijk dat de vaststelling van een termijn tot een administratieve vertraging van het stelsel van de toekenning van de vermindering en tot problemen voor de ontwikkeling van de werkgelegenheid in de sector kan leiden, vindt hij het beter dat deze periode wordt ingekort.

Hij constateert bovendien dat artikel 10, § 1, derde lid bepaalt dat, indien de goedkeuring niet betekend wordt binnen de vastgestelde termijn, de collectieve arbeidsovereenkomst of het raamakkoord wordt geacht niet goedgekeurd te zijn.

Ter wille van de rechtszekerheid zou het volgens hem voorzichtiger zijn om, net als in de huidige regelgeving, te bepalen dat bij ontstentenis van betekening binnen de vastgestelde termijn, de collectieve arbeidsovereenkomst of het raamakkoord wordt geacht door de bevoegde overheid te zijn goedgekeurd.

b. Hoofdstuk 2 - De financiële tussenkomst van de fondsen sociale maribel en de besteding van de opbrengst van de bijdrageverminderingen ingevolge de toetreding tot het raamakkoord

De Raad constateert dat artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit het bedrag van de financiële tussenkomst van de fondsen sociale maribel bepaalt. Artikel 13 werd inhoudelijk reeds hierboven behandeld.

Afgezien van de beschouwingen in het algemene gedeelte, waarin wordt gepleit voor de schrapping van artikel 13 van het ontwerp van koninklijk besluit, drukt de Raad de wens uit dat artikel 12 derwijze wordt herschreven dat de soepelheid van het huidige stelsel, dat een subsidiëring in het licht van het aantal uren mogelijk maakt, behouden wordt.

De Raad merkt verder op dat het bedrag waartoe de tussenkomst van een fonds beperkt wordt, volgens artikel 12 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt geïndexeerd terwijl het bedrag van de bijdragevermindering niet automatisch wordt geïndexeerd.

Hij zou hieromtrent enig verduidelijking willen krijgen. Terwijl, net als voor de meeste verschillende soorten van bestaande bijdrageverminderingen, het bedrag van de bijdragevermindering van dit ontwerp van koninklijk besluit niet wordt geïndexeerd, is het toch zo dat de hier vereiste band tussen de bijdragevermindering en het scheppen van extra banen voortvloeit uit de bijzondere aard van de bijdragevermindering sociale maribel.

c. Hoofdstuk 3 - De sectorale fondsen sociale maribel

De Raad constateert dat dit hoofdstuk de oprichting en de financiële werking van de sectorale fondsen sociale maribel regelt.

Hij formuleert dienaangaande twee opmerkingen.

- De Raad constateert dat het eerste lid van artikel 17 van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat de financiële tussenkomst wordt toegekend aan werkgevers die de verbintenis aangaan een netto aangroei van de tewerkstelling te verwezenlijken en dit a rato van de hen door het sectoraal fonds sociale maribel toegekende financiering. Die verbintenis dient bovendien te blijken uit een door de werkgever overgemaakt document, waaruit blijkt welke werknemers respectievelijk gefinancierd worden door middelen toegekend door een overheid, door eigen middelen of door eerder toegekende tegemoetkomingen ten laste van de sociale maribel.

Hij merkt op dat deze laatste voorwaarde leidt tot een onderverdeling die thans niet bestaat en dat hierdoor de administratieve formaliteiten voor de werkgever worden verzwaaard. Dit spoort echter niet met de wil om de huidige regelgeving te vereenvoudigen, welke doelstelling de Raad in het eerste gedeelte van dit advies onderschrijft.

- De Raad constateert dat de laatste zin van het eerste lid van artikel 17 van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat, wat de werknemers gefinancierd door middelen toegekend door een overheid of door eigen middelen betreft, bovendien uit het document moet blijken dat de financiële inspanning door een overheid of door eigen middelen ten aanzien van het kalenderjaar 1996 niet verminderd is.

Hij vraagt zich af of het niet mogelijk is het huidige stelsel te behouden waarbij met betrekking tot het referentiejaar afwijkingen kunnen worden toegestaan, om de werkgevers die tijdens dat jaar veel werknemers hebben tewerkgesteld, voor het stelsel in aanmerking te laten komen.

d. Hoofdstuk 4 - De fondsen sociale maribel van de overheidssector

De Raad heeft geen opmerkingen betreffende de bepalingen van hoofdstuk 4.

6. Titel VI - Naleving van de verplichting tot bijkomende tewerkstelling

De Raad constateert dat deze titel betrekking heeft op de wijze van aanwending van de bijdragevermindering.

Hij merkt op dat het tweede lid van artikel 46 van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat in de sector van de ziekenhuizen en van de psychiatrische verzorgingstehuizen, de werknemers aangeworven ingevolge de bijkomende inspanning voor tewerkstelling, ten belope van 80,57 euro per kwartaal van het bedrag bepaald in artikel 2, een functie moeten bekleden van logistiek assistent, welke functie door de minister van Volksgezondheid wordt omschreven.

Hij vraagt zich af hoe dit verschil in behandeling van deze werknemer te rechtvaardigen is en om deze situatie, die alleen maar verplichtingen meebrengt, te verhelpen spreekt hij zich ervoor uit dat deze werknemer in de toekomst op dezelfde voet als de andere werknemers wordt behandeld, temeer daar deze oplossing volgens de informatie waarover de Raad beschikt reeds werd voorgesteld en aanvaard tijdens informele vergaderingen met het kabinet van de minister van Sociale Zaken.

De Raad constateert ten slotte dat de fondsen, volgens artikel 49 van het ontwerp van koninklijk besluit, controle moeten uitoefenen op de naleving van de verplichting om extra werkgelegenheid te scheppen.

Hij meent dat het ook nuttig zou zijn de fondsen de juridische middelen te geven om deze controles te verrichten en ten onrechte uitgekeerde sommen terug te vorderen, wat nu niet het geval is.

7. Titel VII - Terugvorderingsfondsen

De Raad constateert dat deze titel de samenstelling en de werking van de terugvorderingsfondsen regelt.

Hij betreurt dat de beheerscomités van deze fondsen uitsluitend samengesteld zijn uit leden die worden aangewezen door de minister van Werkgelegenheid, de minister van Sociale Zaken en de minister van Volksgezondheid en dringt er bijgevolg op aan dat ook de sociale partners vertegenwoordigd zouden zijn.

8. Titel VIII - Samengaan met andere verminderingen van werkgeversbijdragen

De Raad constateert dat deze titel betrekking heeft op het samengaan van de bijdragevermindering sociale maribel met andere verminderingen van werkgeversbijdragen.

De Raad herinnert eraan dat de sociale maribel op dit ogenblik kan worden gecumuleerd met de structurele vermindering, de bedrijfsplannen, de vermindering als gevolg van de collectieve arbeidstijdverkorting, de vermindering voor gesubsidieerde contractuelen en de verminderingen voor vervangers van werknemers in loopbaanonderbreking en halftijds brugpensioen.

Hij vraagt zich af of artikel 55 van het ontwerp van koninklijk besluit tot doel heeft deze situatie te behouden. In het bevestigende geval dringt hij erop aan dat het artikel wordt herschreven omdat het in zijn huidige versie niet duidelijk genoeg is.

9. Titel IX - Toezicht

De Raad heeft geen opmerkingen met betrekking tot deze titel.
